

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου οἱ ἄνθρωποι ἀγαπῶσι τὰ χρήματα καὶ ἀγωνίζονται πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν τόσῳ πολῷ ὅσον ἐν Ἀμερικῇ. Φθάνει ἔργον τι νὰ ἦνε ἐπικερδές, καὶ ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιχειρεῖ προθύμως αὐτὸ, ὅσας καὶ ἂν παρουσιάζει δυσκολίας ἢ καὶ κινδύνους. Ἄνθρωπος μὴ ἔχων ἀργύριον εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶνε μηδέν.

— Γνωρίζεις τὸν δεῖνα; ἐρωτῶσιν οἱ Ἀμερικανοί.

— Ναί, ἀξίζει εἴκοσι χιλιάδες τάλληρα.

— Καὶ ἐκεῖνον;

— Ὡ! αὐτὸς δὲν ἀξίζει τίποτε.

Ἡ διάπυρος ὅμως αὐτῆ φιλοκέρδεια, ἥτις γεννᾶται μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ συναποθνήσκει μετ' αὐτοῦ, δὲν ἔχει σκοπὸν, ὅπως ἐν Εὐρώπῃ, τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν εὐζωΐαν· ἐξ ἐναντίας ἐν Ἀμερικῇ ἡ θέσις τοῦ ζῶντος ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων αὐτοῦ εἶνε ἄγνωστος, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ αὐτήν. Κατὰ πρῶτον κερδαίνουνσι χρήματα ὅπως ζήσωσιν, ἔπειτα ὅπως ἐπιχειρήσωσιν ὑποθέσεις, καὶ μετὰ ταῦτα ὅπως ἀναπτύξωσιν αὐτάς· ἡ ἐργασία οὐδέποτε παύει.

Ἐὰν εἴπῃς εἰς Ἀμερικανὸν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κατορθώσῃς ἐτήσιον εἰσοδήμα πεντήκοντα φέρ' εἰπεῖν χιλιάδων φράγκων ὅπως ἀποχωρῶν ζήσης ἐν ἡσυγίᾳ, αὐτὸς δὲν θὰ σ' ἐνοήσῃ. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶνε ἄλλοι χαρτοπαίχται, οἵτινες χαρτίᾳ ἔχουσι τὸν κόσμον, καὶ στοιχίημα (enjeu) τὰ χρηματιστήρια. Οἱ χαρτοπαίχται δὲν διορθῶνται ποτέ· ὅταν κερδήσωσι θέλουσι νὰ κερδήσωσι καὶ ἄλλα· καὶ ὅταν χάσωσι θέλουσι νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ ἀπολεσθέντα. Καὶ ἐὰν δὲν ἔχωσι χρήματα νὰ παίξωσι, βλέπουσι τοὺς παίζοντας καὶ παίζουσι καὶ αὐτοὶ κατὰ φαντασίαν.

Ἡμέραν τινὰ συνωμίλου μετὰ θελκτικῆς τινας κυρίας· ἐλέγομεν δὲ περὶ τῶν προνομίων ἅτινα ἔχουσιν ἐν Ἀμερικῇ αἱ γυναῖκες, διὰ τε τὴν ἄκραν πρὸς αὐτάς συγκατάθεσιν τῶν ἀνδρῶν, καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῶν νόμων.

— Ἐχεις δίκαιον, μοι εἶπεν· ἐν γένει εἴμεθα εὐτυχεῖς εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ὅμως ἐπεθύμουμ ν' ἀνῆκω εἰς τῶν ἀνδρῶν τὸ γένος.

— Θὰ ἦτο λυπηρὸν, ἀπεκρίθη· ἀλλὰ διατί ἐπιθυμοῦτε ν' ἀνῆκετε εἰς τὸ ἀθλιότερον ἡμισυ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους;

— Διατί; ἀνεφώνησεν ἐντόνως· καὶ ἐρωτᾶτε;

Εἶπε καὶ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐξήφη· οἱ γαλανοὶ αὐτοῖς ὀφθαλμοὶ ἔλαμψαν ὑπὸ μακρὰς καὶ μελαίνας βλεφαρίδας λάμψιν ἱεροφάντου, καὶ δόκλον αὐτῆς τὸ πρόσωπον ἐφάνη καταληφθὲν ὑπὸ μεγάλης καὶ ποιητικῆς ἰδέας. Τοῦτο ἰδὼν ἐνόμισα ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἦτο ἀνὴρ ὅπως διοικῆ στρατὸν ἢ πόλιν, ὅπως θέλῃ τὰ πλήθη διὰ τῆς εὐγλωττίας, ἢ καὶ ὅπως ἀγωνισθῆ νὰ κατακτήσῃ τὴν Μεξικὴν ἢ τὴν Κούβαν· αὐτὴ ὅμως πλησιάζασά με·

— Ἐπεθύμουμ, εἶπε, νὰ ἦμην ἀνὴρ διὰ νὰ γίνω ἄνθρωπος ὑποθέσεων (business man).

Ἄλλ' εἰ καὶ ἀγαπῶσι τοσοῦτον τὰ χρήματα οἱ Ἀμερικανοί, δὲν εἶνε ὅμως φιλάργυροι ὡς ὁ φιλάργυρος τοῦ Μολιέρου· Ὁ τοιοῦτος φιλάργυρος ἀγαπᾷ τὰ χρήματα ὡς χρήματα, φυλάττει μετὰ φόβου καὶ κρύπτει αὐτὰ καὶ υποβάλλει ἑαυτὸν εἰς δεινοτάτας στερήσεις· μόνην δὲ ἡδονὴν αἰσθάνεται τὸ νὰ βυθίζῃ τὰς ἀγνεῖς αὐτοῦ χεῖρας εἰς σάκκου χρυσίου, τοὺς ὁποίους οὐδέποτε θὰ κενώσῃ.

Ἴδου δὲ καὶ ποῖος ὁ τρόπος τοῦ ζῆν πάντων σχεδὸν τῶν ἐν Νέα Ὑόρκῃ καταγινομένων εἰς ὑποθέσεις. Καὶ ὁ πλουσιώτερος καὶ ὁ ἔσχατος ὑπάλληλος ἐγείρονται καθ' ἑκάστην τὴν ἐβδόμην ὥραν, καὶ ὅταν τὸ ψῆχος εἶνε παγερὸν, καὶ ὅταν ἡ ζέστη εἶνε πνιγρὰ.

Τὸ πρόγευμα ἐτοιμάζεται διὰ τὴν ἐβδόμην καὶ ἡμίσειαν, ἢ τὸ πολὺ διὰ τὴν ὀγδόην ὥραν· καὶ εἴτε ἑκατομμυριοῦχος εἶσαι εἴτε πτωχός, συγκροτεῖται ἐκ καφέ μετὰ γάλακτος ἢ τσιου, καὶ ἐκ τεμαχίου χοιρομηρίου, τὸ ὁποῖον ἐνίοτε ὑποχωρεῖ εἰς κρῦον ροσμίφ. Τὴν ὀγδόην ὥραν ἢ τὴν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν ἅπαντες μεταβαίνουσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις των. Καὶ βλέπεις τότε εἰς τὴν Wall-street καὶ τὰς παρακειμένους ὁδοὺς ἐργασίαν μηρυκῶν ἀναβαίνουσι, καταβαίνουσι, συνθλίβονται, χειρονομοῦσι πρὸς ἀλλήλους ὅπως μὴ δμιλοῦντες ἀναλώσωσι πολὺν χρόνον. Μία δὲ καὶ μόνη ἰδέα κατέχει πάντας, πῶς ν' ἀπατήσῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ πῶς νὰ μὴ ἀπατηθῇ.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος τῶν ὑποθέσεων ἐργάζεται, δὲν ἔχει οὔτε πατέρα, οὔτε μητέρα, οὔτε ἀδελφόν, οὔτε ἀδελφὴν, οὔτε φίλον, οὔτε ἐρωμένην, οὔτε θεόν, οὔτε διάβολον· μόνον ὑποθέσεις καὶ ἀγοραστὰς ἔχει. Ὁ πλέον εὐαίσθητος, ὁ πλέον ἐπάρετος πατήρ, ὁ πλέον πιστὸς σύζυγος, ὁ πλέον τρυφερὸς ἐραστής ἀπολιθοῦνται, γίνονται ὄλως ἀναίσθητοι ὅταν καταγίνονται εἰς τὴν πώλησιν ἀσκῶν τινῶν ἀλείμματος ἢ δεμάτων τινῶν μακαλίου. Τὴν ὥραν ἐκεῖνην ἡ καρδιά τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀλλοιοῦται, γίνεται τάλληρον. Ἐὰν ἐλθῶν τις εἴπῃ ὅτι ἐπνίγησαν πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ· «Περίμενέ με, θ' ἀποκριθῆ, ὀλίγον νὰ τελειώσω, καὶ μετὰ ταῦτα σὲ ἀκούω.» Τὴν φιλοσοφικὴν ἀναλγησίαν τῶν σωϊκῶν ὑπερέβη ἡ ἐμπορικὴ ἀναλγησία τῶν Ἀμερικανῶν.

Νέος τις ἀναχωρήσας ἐκ Νέας Ὑόρκης, ἀπῆλθεν εἰς Ἰνδίας χάριν κέρδους. Μετὰ δέκα δὲ ἔτη ἐπανελθὼν ἀπῆντησε κατὰ τύχην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄμ' ἀποθιβάσθεις.

— Καλῶς ὤρισες! εἶπεν ὁ ἐν Ἀμερικῇ εὐγεῖ τὴν ᾧ ἦλθες;

— Ναί· καὶ σὺ πῶς εἶσαι;

— Πολλὰ καλά· χαίρω πολὺ ὅτι σὲ εἶδα.

— Καὶ ἐγὼ ὁμοίως.

- Ἐκαμες καλὸν ταξεῖδι ;
- Ἀρκετὰ καλόν. Καὶ ἐδῶ πῶς εἴθε σεις ;
- Ἀρκετὰ καλὰ.
- Τί νέα ἔχεις ;
- Κανέν. ὦ ναί ! ἔχω ἓνα καὶ μεγάλον...
- Ποῖον ;
- Δὲν τὸ ἡξέουρες ; ἀπέθανεν ὁ πατήρ μας.

Τούτο ἀκούσας ὁ νεωστὶ ἐλθὼν ἐγένετο κατη-
 γνησθεὶς, καὶ ἤρρισε νὰ συρίζῃ πενθίμως ὡς ἂν ἔλε-
 γεν ὁ διάβολος ! Μετὰ μικρὸν ὅμως ἠρώτησε—
 Δὲν μὲ λέγεις, πῶς πηγαίνουν τὰ βαμβάκια ;
 ἔχουν τιμὴν ;

Τὸ παράδειγμα τοῦτο εἶναι χαρακτηριστικόν,
 ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ γενικόν.

Αἱ ὑποθέσεις διακόπτονται περὶ τὴν δευτέραν
 ὥραν, ὅτε γέυνονται οἱ ἔμποροι διὰ τὰ ξενοδο-
 χεῖα, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι μέγας πρὸς τὸ
 κάτω μέρος τῆς πόλεως, βρῖθουσι τὴν ὥραν ἐ-
 κείνην σιωπηλῶν δαιτημόνων, οἵτινες φαίνονται
 λυπούμενοι τὸν καιρὸν ὅσον κατατρίβουσιν εἰς
 τὸ νὰ τραφῶσι. Τὸ γεῦμα διαρκεῖ ὀλίγον καὶ
 εἶναι λιτόν· ἤτοι κρέας μὲ χόρτα, ἰχθεῖς, καὶ
 ἀντὶ μὲν ὀπωρικῶν μέγα τεμάχιον πίττας σχε-
 δὸν ὀμῆς, ἀντὶ δὲ οἴνου δροσερὸν ὕδωρ. Μετὰ τὸ
 γεῦμα ἐπανερχοῦνται πάντες εἰς τὰ γραφεῖα καὶ
 ἐξακολουθοῦσιν ἐμπορευόμενοι μέχρι τῆς ἕκτης
 ὥρας. Ὅσάκις ὅμως συμπέσῃ κατπειγούσά τις
 ὑπόθεσις, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος ἐργάζε-
 ται μόνος μέχρι τῆς ἐνάτης ἢ καὶ δεκάτης.

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ὁ ἐμπορικώτατος καὶ βιο-
 μηχανικώτατος τόπος τοῦ κόσμου· αὐξάνουσι δὲ
 καὶ ἀναπτύσσουσι τὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν
 ἢ δραστηριότητα καὶ ἡ ἐμπειρία· σημειωτέον ὅ-
 μως ὅτι καὶ οἱ νόμοι παρέχουσι πᾶσαν εὐκολίαν
 πρὸς αὐτάς. Οὐδεὶς κανονισμὸς περιορίζει τὸν ἀ-
 ριθμὸν τῶν ἐπαγγελμάτων· οὐδὲν προνόμιον
 προστάτεον τὸ μὲν καὶ ζημιουῖν τὸ δὲ· οὐδεὶς
 φεραντικὸς ἔλεγχος, οὐδεμία διατίμησις, οὐδὲν
 κώλυμα· ἐξ ἐναντίας ἡ περὶ τὴν πώλησιν καὶ
 τὴν ἀγορὰν παντὸς πράγματος ἐλευθερία εἶνε
 μεγίστη. Ἴδού διατὶ συνεχῶς, ἐντὸς πολλῶν
 τριῶν μηνῶν, οἱ ἐμπορευόμενοι ἀλλάζουσιν εἶδος
 ἐμπορίας· ὁ κατὰ πρῶτον φέρ' εἰπεῖν ἀροτοποιὸς
 γίνεταί παντοπώλης, καὶ μετὰ ταῦτα κρεωπώ-
 λης, πωλητὴς ἐνδυμάτων τοῦ συρμοῦ, κατα-
 σκευαστὴς φερέτρων, ἀνθοπώλης, θεμελιωτῆς
 νέας θρησκείας, κουρεὺς ἢ διδάσκαλος κλειδοκυμ-
 βάλου. Ἡ ὑπὲρ πτωχεύσαντος ἐμποροῦ ὑπόληψις
 οὐδόλως ἐλαττοῦται· οἱ δὲ πιστωταὶ εὐκόλως
 λησμονοῦσι τὸν πτωχεύσαντα, ὅστις εὐθὺς ἐπι-
 δίδεται εἰς νέας ἐπιχειρήσεις. Ἐπειδὴ δὲ βάσιν
 ἀναλλοίωτον διαγωγῆς ἔχει ἕκαστος τὸ δόγμα
 τοῦτο· «ὁ χρόνος εἶνε χρήματα.» προτιμᾷ νὰ
 πιστεύσῃ τὸν κακὸν ὀφειλέτην, ἢ νὰ καταναλώσῃ
 τὸν χρόνον αὐτοῦ συζήτων τὰ περὶ τῆς πτωχεύ-
 σεως. Πρὸ τινῶν μάλιστα ἐτῶν ὁ πτωχεύσας

οὔτε τὰ κατάστιχα αὐτοῦ εἰδείκνυεν εἰς τοὺς δα-
 νειστάς· ἔλεγε μόνον· τόσον δύναμαι νὰ δώσω
 τοῖς ἑκατὸν, ἢ δὲν δύναμαι νὰ δώσω τίποτε.
 Πλὴν τούτου, ἐπειδὴ ἐν Ἀμερικῇ ὁ νόμος προ-
 στατεῖ ἐν γένει τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐξασφαλίζει
 τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, ἐάν τις ὀφισθῇ ἐπὶ
 τῆς Θείας Γραφῆς· ὅτι δὲν ἔχει τὸν τρόπον νὰ
 πληρῶσῃ ὅσα ὀφείλει, παύει πᾶσα καταδίωξις.
 Ἐν Νέα Ἰόρκῃ ἐγένετο νόμος ἐξαιρῶν πάσης κα-
 τασχέσεως τὰς βιβλιοθήκας τῶν συγγραφέων,
 τῶν ἐφημεριδογράφων καὶ τῶν κληρικῶν. Ἄλλ'
 οὐδὲ τὰ ἐργαλεῖα, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖσιν, ὑ-
 πόκεινται εἰς κατάσχεσιν. Τινὲς δὲ τῶν Ἀμερι-
 κανῶν νομολόγων καὶ βάρβαρον ἀξιοῦσι τὴν φυ-
 λάκισιν τῶν ὀφειλετῶν. Πῶς θέλετε, λέγουσι,
 νὰ πληρῶσωσι τὰ ὀφειλόμενα ὅταν ἀφαιρῆται
 ἀπ' αὐτῶν ὁ μόνος τρόπος, ἡ ἐργασία, δι' οὗ
 δύναται νὰ πράξωσι τοῦτο; Ἐξ ἐναντίας, προσ-
 θέτουσι, πρέπει νὰ βιάζωνται οἱ ὀφειλέται νὰ ἐρ-
 γάζωνται ὅπως ἀποτίσωσι τὰ ἴδια χρέη.

Ἐὰν τὸ ἐνδυμα, τὸ ὀρολόγιον, ὁ πῖλος, ἡ
 βιάδος σου ἢ τι ἄλλο ἀρέσκουσιν εἰς τινα Ἀμε-
 ρικανόν, σ' ἐρωτᾷ ἀμέσως πόσου τιμᾶται. Εὐ-
 κόλως δὲ συμπερίνεις ἐκ τοῦ ἤθους του ὅτι λέ-
 γει καθ' ἑαυτόν· «Ἴσως μὲ τὸ εἶδος τοῦτο ἡμ-
 πορέσω νὰ κάμω ἐμπόριον.»

Εὐρέθην ποτὲ εἰς χορὸν πλησίον ζεύγους χο-
 ρευτῶν. Ὁ κύριος, θέλων νὰ συνδιαλεχθῇ με-
 τὴν κυρίαν, ἀφοῦ πρῶτον εἶπεν ὅτι τὴν ἡμέραν
 ἐκεῖνην ὁ καιρὸς ἦτο ὠραῖος (very fine wea-
 ther), ἐπήνεσε τὰ στολισμάτα τῆς κεφαλῆς
 τῆς καὶ ἠρώτησε τὴν ἀξίαν των. Ὁλοκλήρους
 ὥρας κατατρίβουσι πολλῶν τὸ ἐσπέρας νέου
 καὶ νέου ὀμιλοῦντες περὶ οικονομικῆς κρίσεως,
 περὶ τῆς συγκομιδῆς τοῦ βάμβακος, περὶ σίτου,
 περὶ ἐμπορευμάτων στεγνῶν ἢ βρεγμένων καὶ
 καθεζῆς. Ναὶ μὲν τὰς τοιαύτας ὀμιλίας δὲν ἀ-
 γαπῶσιν αἱ Ἀμερικανίδες, αἵτινες οὔτε εἰς τὰ
 ἐμπορικὰ ἀναμιγνύονται, οὔτε καὶ τῶν ἰδίων
 αὐτῶν συζύγων τὰς ὑποθέσεις γινώσκουσιν· ἀλ-
 λά τοιαύτη εἶνε ἡ πρὸς τὰ ἐμπορικὰ ἀκατά-
 σκετος κλίσις τῶν ἀνδρῶν, ὥστε λησμονοῦσιν
 ὅτι ὀμιλοῦσι πρὸς κυρίας.

Καθ' ὁδὸν δὲν πλήττουσι τὰς ἀκοάς σου εἰμὴ
 αἱ λέξεις *τάλλυρα*, *ἐμπόριον*, *ζημία*, *κέρδη*.
 Καὶ εἰς τὰ θέατρα, καὶ εἰς τὰ καπηλεῖα, καὶ
 εἰς τὰς λέσχας, καὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια μέρη,
 πανταχοῦ ἐνὶ λόγῳ ἡ ὀμιλία περιστρέφεται εἰς
 ὑποθέσεις. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν παιδία δὲν ὑπάρ-
 χουσιν. Ἐγνώρισα ἀξιόλογόν τινα ταμίαν δώ-
 δεκα μόνον ἐτῶν ἡλικίαν ἔχοντα. Παιδία εἰς τὰ
 ὅποια ἀλλαχοῦ οὔτε δέκα λεπτὰ ἐμπιστεύεται
 τις, εἰς τὴν Ἀμερικὴν τρέχουσι καὶ εἰσπράττου-
 σιν σπουδαῖα ποσά. Προσπάθησον ἂν θέλῃς νὰ
 τ' ἀπατήσῃς· αὐτὰ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐξήλθον
 λογισταί. Τόσον δὲ κατακυριεύει πάντας τοὺς
 Ἀμερικανοὺς ἡ ἰδέα τοῦ συμφέροντος, ὥστε

ὄτε ἀπέθανεν ὁ Ἀραγῶ, μοι εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν·
«Θὰ ἐκέρδαινε βεβαίως πολλά χρήματα· ἡ ἀ-
στρονομία εἶνε ἐπικερδεστάτη.»

Πολλάκις ἐγέλασα ἀναπολῶν τί θὰ ἐγίνοντο
εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ καλλιτέχναι, οἱ ἐπιστήμο-
νες καὶ οἱ φιλολόγοι τῶν Παρισίων.

Πρό τινος ἐγγράφῃ περιεργότατον βιβλίον, ἡ
βιογραφία τῶν ἐν Ἀμερικῇ πλουσίων ἐμπόρων,
περιλαμβάνον λεπτομερεστάτας ἱστορικές εἰδή-
σεις περὶ τῆς περιουσίας ἐκάστου αὐτῶν. Οὔτε ὁ
Δουμᾶ, οὔτε ὁ Σύν, οὔτε ὁ Οὐγγῶ, οὔτε ὁ Λα-
μαρτίν, οὔτε ὁ Σαικισπὴρ, οὔτε ὁ Βολταίρ, οὔτε ὁ
Γκαίτ, οὔτε ὁ Σίλλερ, οὔτε ὁ Τάσσο, οὔτε ὁ
Βιργίλιος, οὔτε (ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ) αὐ-
τὸς ὁ Πῶλ δὲ Κόκ, ἔχει τὴν δύνάμιν νὰ μα-
γεύσῃ τοὺς Ἀμερικανοὺς ὅσον ἡ ἱστορία τῶν
πλουσίων. Βιβλίον περιγράφον πῶς ὁ περίφημος
κεφαλαίουχος Ζὼν ἤρχισε τὸν βίον του, πρῶτον
μὲν σύρων κάρρον, ἔπειτα πωλῶν μῆλα, ἔπειτα
κρόμμυα καὶ πράσα, ἔπειτα παστὰ, ἔπειτα ξύ-
λα, ἔπειτα βαμβάκια, ἔπειτα ἄλευρα· ὅτι μετὰ
ταῦτα ἔστειλε πλοῖα μὲ πυρίτιδα εἰς τὴν Ἀ-
φρικὴν, μὲ σπάθας καὶ πυροβόλα εἰς ἄλλον τό-
πον ὅπως προστατευθῶσιν ἢ ὅπως καταπολε-
μηθῶσι τὰ καθεστῶτα, ὅτι κατεσκεύασεν ἀ-
τμόπλοια, ἐχάραξε δρόμους, ἤνοιξεν ἐκκλησίας
δι' ὅλας τὰς θρησκείας, ἀρχαίας ἢ νεωτέρας ἀ-
διάφορον, ὅτι ἐπώλησε μαύρους εἰς τὴν μεσημ-
βρινὴν καὶ ἐκήρυξε τὴν κατάργησιν τῆς δου-
λείας εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν· ὅτι ἔχει πλοῖα
εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καὶ καταστήματα εἰς
ὅλους τοὺς λιμένας· τοιοῦτο, λέγω, βιβλίον εἶνε
πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν ἀναγνώστην τὸ διδακτι-
κώτατον καὶ ἐπαγωγώτατον τῶν συγγραμμά-
των. Κατ' ἐμὲ δὲ ἐν μόνον πόνημα δύναιται νὰ
διαγωνισθῇ πρὸς τὸ θέλημα τῆς «Ἀρχῆς τῶν
ἐν Ἀμερικῇ περιουσιῶν», ἡ ἱστορία τῶν πτω-
χεύσεων, περιέχουσα καὶ ὁδηγίας περὶ τοῦ τρό-
που τῆς χρήσεως αὐτῶν. Οἱ μὲν θ' ἀναγινώσκω-
σι τὴν ἱστορίαν ταύτην ὅπως φυλάσσονται ἀπὸ
τῶν χρεωκόπων, οἱ δὲ ὅπως χρεωκοπήσωσιν· ὁ-
πως δὴποτε πάντες θ' ἀναγινώσκωσιν αὐτήν.

OSCAR COMETANT.

Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ

Ἐπιθέτω ὅτι ἔχετε ἀδελφὸν ὀνομαστὸν διὰ
τὰς ἀρετάς, τὰ προτερήματά του ἢ δι' ἄλλο
πλεονέκτημα τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει ποῖον
εἶνε, καθὼς πολλάκις συμβαίνει.

Ὁ ἀδελφός σας οὗτος ὀνομάζεται Φραγκῆσκος
Ταρτεπιών.

Ἐμεῖς ὀνομάζεσθε Ἀλφρέδος ἢ Ἐδγάρδος
Ταρτεπιών.

Παρουσιάζεσθε ἄνευ τοῦ ἀδελφοῦ σας εἰς τινα
οἰκίαν· ὁ ὑπηρέτης ἀναγγέλλει: «Ὁ κύριος
Ταρτεπιών.» Εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο τοῦ Ταρτε-
πιών, τὸ κεκτημένον εὐρωπαϊκὴν φήμην, ἄπαν-

τες οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ στρέφουσι πρὸς τὴν θύ-
ραν, ὁ πρὸ μικροῦ ἀρχίσας τετράχορος σταματᾷ
καὶ εἰς ψυττροφος χορευτῆς χάνει τὸν χρόνον.
Πάντες ψιθυρίζουσι τὸ ὄνομα Ταρτεπιών.

— Μπα! ὁ Ταρτεπιών! πῶς, εἶνε ὁ Ταρτε-
πιών; Μπα! ὁ κύριος Ταρτεπιών ἐδῶ;

Αἱ κυρίαί ρίπτουσι κρύφιον βλέμμα ἐπὶ τοῦ
κατόπτρου.

Ἄλλὰ κύριός τις λέγει:

— Αὐτὸς δὲν εἶνε ὁ Ταρτεπιών, τὸν κύριον
Ταρτεπιών τὸν γνωρίζω πολὺ καλὰ ἐγώ, προ-
χθὲς ἀκόμη ἐγευματίσα μαζύ του.

— Ἐν τούτοις ἀνήγγειλαν τὸν κύριον Ταρ-
τεπιών.

— Ναί, ἀλλ' εἶνε ὁ ἀδελφός του.

— Ἄ! ὁ ἀδελφός του!

— Δὲν εἶνε τίποτε, εἶνε ὁ ἀδελφός του.

Καὶ πάντες εἶνε ἤδη κακῶς διατεθειμένοι
πρὸς ὑμᾶς ὡς νὰ τοὺς ἠπατήσατε, καὶ ἀσμέ-
νως ἤθελον σᾶς συριξεί.

Ἀποῦ συνέλθετε ὀλίγον ἐκ τῆς παραχῆς σας,
προσκαλεῖτε κυρίαν τινὰ νὰ χορεύσητε· χορεύ-
τε ὅσον δύνασθε καλλίτερα· ἀλλ' αὕτη σᾶς λέ-
γει:

— Ὁ ἀδελφός σας βεβαίως δὲν χορεύει.

— Ὅχι, κυρία μου.

— Ἦμην βεβαία περὶ τούτου· οἱ σπουδαῖοι
ἄνθρωποι δὲν ἀγαπῶσι τὸν χορὸν. Ἡ φράσις
αὕτη ἐξάπτει τὴν φιλοτιμίαν σας, δεικνύσθε
εὐφύστερος τοῦ συνήθους, εὐρίσκετε ἀνὰ πᾶσαν
στιγμὴν εὐφυσιολογίας, τὰς λέγετε χωρὶς νὰ γε-
λάτε πολὺ ὁ ἴδιος καὶ τέλος νομίζετε ὅτι ἐπα-
νεκτήσατε τὴν πρέπουσαν ὑμῶν θέσιν καὶ ὑπό-
ληψιν, ὅτε ἡ οἰκοδέσποινα σᾶς πλησιάζει καὶ
σᾶς λέγει:

— Ἄ! κύριε, ὁ κύριος ἀδελφός σας ἔχει
πολὺ πνεῦμα. Δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ ἀπόψε;

— Ὅχι, κυρία μου.

— Ἐννοῶ, αἱ στιγμαὶ του εἶνε πολὺτιμοί, δὲν
ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ νὰ πλῆξῃ ἐδῶ.

— Καὶ ἐγὼ λοιπὸν; σκέπτεσθε τότε ὑμεῖς
καὶ αἱ ἐδικαί μου λοιπὸν στιγμαὶ δὲν εἶνε πολ-
λύτιμοι; Ὅτι ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ εἰς τὸν ἀ-
δελφόν μου ἀνίαν εἶνε λοιπὸν διασκεδαστικὸν
δι' ἐμέ;

Ἀμβάνετε ὄχημα. Ὁ ἀμαξηλάτης σᾶς ζη-
τεῖ ἀνωτέραν τῆς συνήθους πληρωμὴν, ἀρνεῖσθε
καὶ αὐτὸς σᾶς ὑβρίζει. Ἀναφέρεσθε εἰς τὴν ἀ-
στυνομίαν. Ὁ ἀστυνόμος ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα τοῦ
ἐνάγοντος.

— Ταρτεπιών, ἀπαντᾶτε.

— Ἄ! ἄ! ὁ μέγας Ταρτεπιών! λάβετε τὸν
κόπον...

Καὶ σᾶς δίδει κάθισμα.

— Ὅχι, ἐκεῖνος, κύριε, ἀλλ' ὁ ἀδελφός του.

— Ἄ! πολὺ καλὰ!